

Logg från Älva

Datum: 12 november 2022

Elevloggare: Olivia Sjöberg

Personalloggare: Arvid Lundkvist

Position: Havet utanför Madeira, indränkta i mareld

Planerat datum för att segla vidare: Idag, för några timmar sedan

Beräknad ankomst till nästa hamn: Tisdag kväll – Gran Canaria

Väder: Varmt som sjutton, men svalkande vindar väl ute tills havs

Elevlogg:

Dagen började bra. Om ni är trogna läsare av Älvas logg vet ni vid det här laget både tid för frukost och vilken mat som serverades, och därför tänker jag inte nämna det här. Städningen är säkert också bekant, så vi hoppar den delen med.

Vi tog en linbana upp i Funchals berg efter frukosten. Utsikten från gondolen var häftig och det var särskilt fint att se hur havet bredde ut sig utanför kusten. Vi upptäckte också Madeiras gröna guld (läs cannabis) som odlades i hus utan tak, vilka vi hade full uppsikt över med vårt fågelperspektiv. Vandringen nedför bergen bestod av något mer uppforsbacke än de flesta förväntat sig, men lugnet och tystnaden där uppe gjorde att vi inte hade bråttom vare sig uppåt eller ned. Det gröna gräset (ej att förknippa med det tidigare nämnda guldets, utan här menar jag sådant som täcker marken på sommaren) gav mig déjà vus från barndomens midsomrar, och det var ju inte direkt som att utsikten över hela Funchal försämrade något. En bit ned fick jag en impuls att ta av mig skorna, och asfalten var precis så varm som hemma en julikväll.

Trots att det hela låter väldigt idylliskt kan ni själva tänka er att det tar lite på kroppen att vandra nedför sexhundra höjdmeter. Så efter att vi testat både gå-baklänges-tekniken (då man för övrigt ser lagom korkad ut) och låta-benen-löpa (där man fick en himla fart i backarna), tog vissa av oss bussen och andra taxi, medan resterande bet ihop och traskade på sista timmen. Värmen ger en knappast extra energi, så de flesta tillbringade nog eftermiddagen med slött plugg eller solande på däckshuset, en paus innan vi återgick till sjölivet några timmar senare.

Det blev nog tidig kväll för de flesta, för jag kan bara se ett fåtal uppe (några tittar på Bilal – en film som aktiverar hjärnan lagom mycket när man är solkysst och har huvudet fullt av cirkeldiagram och data från de olika hamnarna, medan andra försöker få cirkeldiagrammen och datan från de olika hamnarna att make sense i sina presentationer, som lyckligtvis inte ska hållas förrän i övermorgon).

Havet gav oss mareld även på denna resa, vilket verkligen inte gör den här dagen sämre. För mig blir det nog plugg fram till min vakt (gud vad mina kompisar kommer himla åt mig när de får läsa det, särskilt eftersom vakten inte börjar förrän två), men även jag ska försöka sova lite innan sjögången klickar in och gör oss antingen sega eller fulla av energi. Den första kategorin är de som sover middag i sofforna i salongen oavsett hur mycket klockan är, medan den andra sitter under stjärnorna och diskuterar meningen med livet med vem som än råkar sitta bredvid. (Jag kan inte förneka att jag tillhör den första kategorin).

Allt som allt slutar nog dagen på samma sätt som den började. Bra, med andra ord. Vi skickar våra trötta, gungande, men varma och tillfredsställda hälsningar till alla som läser.

Olivia

Personallogg:

God kväll!

Vi lämnade Funchal för två timmar sedan och Madeiras ljus börjar sakta tyna bort i fjärran. Många elever arbetar febrilt med sina projekt inför delredovisning tre som sker på måndag och tisdag. Så kommer besked om mareld utanför och plötsligt brinner studierna inne. Svaga, varma vindar smeker i natten och det känns redan som att vi närmast oss Kanarieöarna.

Annars har dagen bestått av en lång och lite speciell Levadavandring. Levador är de små bevattningskanaler som går runt hela ön upp i bergen och ner i dalarna. Bredvid dessa finns det vandringsleder. Således tog vi en linbana upp till Monte som är känt för sina kälkar där turister fraktas ned i full fart på de branta gatorna. Men det var bara Katarina och Keke som fick njuta av det. Vi andra började vandra Levada de Bom Passos som skulle ta oss ned till Funchal. Problemet var bara att halvvägs var den avstängd på grund av rasrisk. Vad göra? Gå tillbaka eller välja en annan stig som går rakt upp och inte alls avslutas i Funchal? Klart vi går rakt upp! Vi är ju ändå LK. Efter en ganska brant stigning kom vi fram till en fin liten by och inmundigade våra matsäcksmörgåsar på en terrass med magnifik utsikt över Funchal. Fyra örnar svävade över oss och väntade på skaffning. Därefter blev det promenad neråt på en slingrande bilväg. Som sagt, en lite annorlunda och längre Levadavandring, men vacker var den.

Kram till er där hemma.

Arvid